

UDKAST

**Forslag
til
Lov om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser
(Forenkling af renteberegningen i offererstatningssager)**

§ 1

I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014, som ændret ved § 14 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, § 4 i lov nr. 140 af 28. februar 2018 og § 1 i lov nr. 486 af 30. april 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 a indsættes efter »tilsvarende anvendelse«: », jf. dog §§ 6 b og 6 c«.

2. Efter § 6 a indsættes:

»§ 6 b. Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 8, § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 14 a i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3 fastsættes på grundlag af de beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.

Stk. 2. Årslønnen efter § 7 i lov om erstatningsansvar og erstatningen efter § 14 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar i perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet.

Stk. 3. Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 1, stk. 2, og § 3 i denne lov samt §§ 1, 2 og 12 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, 1. pkt., i lov

UDKAST

om erstatningsansvar og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.

Stk. 4. Reglerne i stk. 1-3 omfatter ikke krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a.

§ 6 c. Udbetales erstatning og godtgørelse senere end 14 dage efter afgørelsestidspunktet, forrentes beløbet fra udløbet af 14-dages fristen med en årlig rente svarende til den i rentelovens § 5.

Stk. 2. Krav på tort- og krænkelsergodtgørelse og godtgørelse til efterladte, der tilkendes af Erstatningsnævnet, forrentes dog efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 16.

Stk. 3. Reglerne i stk. 1 omfatter ikke krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a«.

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2022.

§ 3

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes helt eller delvist i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget *Almindelige bemærkninger*

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets hovedpunkter
 - 2.1. Regulering og forrentning af erstatnings- og godtgørelsesbeløb
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Justitsministeriets overvejelser
 - 2.1.3. Den foreslåede ordning
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Miljømæssige konsekvenser
7. Forholdet til EU-retten
8. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
9. Sammenfattende skema

1. Indledning

Staten yder erstatning og godtgørelse til personer, der har været udsat for en straffelovsovertrædelse her i landet, uanset om gerningsmanden kan straffes for overtrædelsen. Sager om erstatning og godtgørelse fra staten behandles af Erstatningsnævnet. I det omfang der ydes erstatning og/eller godtgørelse, indtræder staten i skadelidtes krav mod skadevolderen. Ordningen sikrer, at skadelidte kan få udbetalt erstatning og/eller godtgørelse uden at indbringe sagen for domstolene med deraf følgende behov for professionel rådgivning og bistand.

Højesteret afsagde den 4. december 2020 dom i en sag om fastsættelse af tidspunktet for forrentning af tilkendte erstatnings- og godtgørelsesbeløb, som har betydning for Erstatningsnævnets praksis. Dommen betyder, at rentedatoerne fremover skal fastsættes subjektivt og skønmæssigt for hver enkelt krav, idet nævnet fremover skal inddrage nævnets sagsbehandlingstid – udover den tid, ansøger er om at indsende nødvendige oplysninger - når rentedatoerne fastsættes. Det kan føre til mindre forudsigelighed og gennemsigthed for borgerne samt et øget behov for anvendelse af professionel bistand. Dommen medfører endvidere ressourcemæssige konsekvenser for Erstatningsnævnet, hvilket kan føre til forlængede sagsbehandlingstider.

Med lovforslaget foreslås ændringer af offererstatningsloven, som skal sikre, at beregningsmodellen for Erstatningsnævnets tilkendelse af renter er gennemskuelig og enkel og ikke nødvendiggør professionel bistand for borgerne. Herudover forenkles lovens administration, hvilket understøtter en hurtigere sagsbehandling i Erstatningsnævnet til gavn for de borgere, der afventer svar på deres ansøgning om erstatning. Lovforslaget sikrer samtidig, at der opnås en værdisikring af ofrenes erstatning, imens sagsbehandlingen pågår. Ændringen vil imidlertid også indebære, at skadelidte modtager færre renter af erstatningen, men til gengæld typisk vil få en højere erstatning. Den højere erstatning vil dog i de fleste tilfælde ikke helt opveje de færre renter.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Regulering og forrentning af erstatnings- og godtgørelsesbeløb

2.1.1. Gældende ret

Staten yder erstatning og/eller godtgørelse for person- og tingsskade til ofre for forbrydelser efter reglerne i offererstatningslovens kapitel 1-3. Det følger af lovens § 6 a, at ved afgørelser om erstatning efter offererstatningsloven finder dansk rets almindelige regler om skadevolders erstatningsansvar, herunder reglerne i erstatningsansvarsloven, tilsvarende anvendelse

At erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven betyder for det første, at selve udmålingen af erstatninger og godtgørelser sker efter reglerne i erstatningsansvarsloven. Der ydes således erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab, tabt arbejdsfortjeneste, godtgørelse for svie og smerte og varigt mén, erstatning for erhvervsevnetab samt godtgørelse for tort. Hvis skadelidte afgår ved døden som følge af skaden, kan der tilkendes erstatning for tab af forsørger, godtgørelse til efterladte samt begravelsesudgifter eller et overgangsbeløb.

Henvisningen til reglerne i erstatningsansvarsloven betyder også, at reglerne heri om bl.a. regulering af erstatnings- og godtgørelsesbeløb og regler om betaling og forrentning finder anvendelse for erstatninger og godtgørelser efter offererstatningsloven.

Efter § 15, stk. 1, 1. pkt., i erstatningsansvarsloven reguleres de beløb, der er nævnt i lovens § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 8, § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 14 a årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Det gælder godtgørelse

UDKAST

for svie og smerte, godtgørelse for varigt mén, maksimumsgrænsen for årsløn ved beregning af erhvervsevnetab, erstatning for erhvervsevnetab for personer, som ved skadens indtræden ikke er fyldt 15 år, minimumserstatning for tab af forsøger til ægtefælle eller samlever og overgangsbeløbet til efterlevende ægtefælle eller samlever. Beløbene afrundes efter bestemmelsens stk. 1, 2. pkt., til nærmeste med 500 delelige kronebeløb, for det i § 3, 1. pkt., nævnte beløb dog til nærmeste med 5 delelige kronebeløb. Reguleringen sker på grundlag af de på reguleringstidspunktet gældende beløb før afrunding, jf. § 15, stk. 1, 3. pkt.

Efter erstatningsansvarslovens § 15, stk. 3, 1. pkt., fastsættes erstatning og godtgørelse på grundlag af de beløb, der efter bestemmelsens stk. 1 var gældende på det tidspunkt, hvor erstatningen og godtgørelsen kunne kræves betalt efter lovens § 16, stk. 1. Efter erstatningsansvarslovens § 15, stk. 3, 2. pkt., reguleres årslønnen efter § 7 og erstatningen efter § 14 efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, i perioden mellem skadens indtræden og det tidspunkt, hvor erstatningen og godtgørelsen kunne kræves betalt efter lovens § 16, stk. 1.

Forfaldstidspunktet, det vil sige tidspunktet, hvor godtgørelse og erstatning kan kræves betalt, er fastsat i erstatningsansvarsloven § 16, stk. 1, 1. pkt. Efter denne bestemmelse kan godtgørelse og erstatning kræves betalt 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3532, at skadelidte efter stk. 1 kan kræve erstatning og godtgørelse betalt fra 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er nødvendige for at kunne bedømme erstatningens størrelse. Det fremgår også, at skadevolderen ikke kan bedømme erstatningens størrelse, før erstatningskravet er fremsat over for den pågældende, og derfor vil der tidligst kunne påløbe renter fra 1 måned efter erstatningskravets fremsættelse over for skadevolderen. Endelig fremgår det, at fristen begynder at løbe fra det tidspunkt, hvor skadevolderen kunne og burde have indhentet de oplysninger, der var nødvendige for at kunne vurdere erstatningskravet og dets størrelse. Efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 2, ydes der renter fra ovenstående forfaldstidspunkt.

Reglerne om tort- og krænkelsesgodtgørelse findes i erstatningsansvarslovens § 26. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketings-

UDKAST

tidende 2018-19 (1. samling), A, L 20 som fremsat, side 39, at erstatningsansvarsloven overlader domstolene et vidt skøn ved udmålingen af godtgørelser. Niveauerne for godtgørelserne er således ikke reguleret i selve erstatningsansvarsloven, men der er tilkendegivelser i bemærkningerne til § 26 om niveauerne for godtgørelserne. Tort- og krænkelsesgodtgørelse fastsættes således ud fra et samlet skøn over den konkrete sags omstændigheder, og det forudsættes i forarbejderne, at niveauerne bør udvikle sig gennem domstolenes praksis. Tort- og krænkelsesgodtgørelse er ikke nævnt i erstatningsansvarslovens § 15, da der ikke er noget beløb i erstatningsansvarslovens § 26, som kan reguleres. Det fremgår imidlertid af bestemmelsens forarbejder, at domstolene bør tage hensyn til den almindelige lønudvikling i overensstemmelse med principperne i erstatningsansvarslovens § 15.

Erstatningsansvarslovens § 26 a indeholder regler om godtgørelser til efterladte. Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2020-21, A, L 141 som fremsat, side 11-12, at godtgørelsens størrelse fastsættes på baggrund af en samlet vurdering af de konkrete omstændigheder i den konkrete sag. Niveauet for godtgørelserne er ikke reguleret i selve erstatningsansvarsloven, men der er tilkendegivelser i bemærkningerne til § 26 a, om niveauet for godtgørelserne.

Det fremgår af offererstatningslovens § 11 a, stk. 1, at i tilfælde hvor skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolderen er afgjort ved dom, ydes erstatning efter offererstatningsloven med det beløb, som er fastsat ved dommen, jf. dog §§ 7-10. Det gælder ikke, for så vidt skadevolderen under sagen må anses for at have anerkendt kravet ellers dets størrelse, jf. stk. 2. En dom er således bindende for Erstatningsnævnet i de tilfælde, hvor retten efter en egentlig prøvelse af sagen har udmålt erstatning i forhold til skadevolderen. Hvis særlige omstændigheder taler for det, kan nævnet uanset reglen i stk. 1 tilkende skadelidte en højere erstatning eller godtgørelse end fastsat ved dommen, jf. stk. 3. Det gælder f.eks. hvis taksterne for erstatning eller godtgørelse er steget siden dommen, og der er således tale om en meget snæver modifikation, jf. Folketingstidende 1984-85, tillæg A, spalte 1430.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Højesteret afsagde den 4. december 2020 dom i en sag anlagt af en skadelidt mod Ankenævnet for Patienterstatningen. Tvisten angik forrentningen af den tilkendte erstatning, og dommen fastslog, at Patienterstatningen kunne

UDKAST

have indhentet de nødvendige oplysninger til brug for beregning af skadelidtes krav på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste inden for en måned efter, at man den 23. april 2013 havde modtaget en psykiatrisk speciallægeerklæring, som udgjorde det grundlæggende lægelige materiale i sagen. Kravet på erstatning for tabt arbejdsfortjeneste skulle således forrentes efter yderligere en måned, hvilket ville sige fra den 23. juni 2013, i henhold til erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1.

Fælles for de skader, der er omfattet af henholdsvis klage- og erstatningsloven, som Patienterstatningen administrerer efter, og offererstatningsloven, er, at kravene hovedsageligt opgøres i medfør af reglerne i erstatningsansvarsloven, herunder lovens § 16 om renteberegning.

De sager, som behandles i Patienterstatningen i medfør af klage- og erstatningsloven, er anmeldelsessager, mens de sager, som behandles i Erstatningsnævnet i medfør af offererstatningsloven, er ansøgningssager. Denne forskel medfører, at dommens resultat ikke direkte kan overføres til Erstatningsnævnets sagsbehandling. Henset til, at Højesteret i dommen udtaler sig principielt om en rimelig sagsbehandlingstid hos en myndighed og konsekvenserne for rentetilkendelsen i medfør af erstatningsansvarslovens § 16, såfremt sagsbehandlingstiden overstiger, hvad Højesteret har vurderet som ”rimeligt”, har dommen givet anledning til, at nævnet har ændret sin praksis for forrentning.

Nævnets hidtidige praksis vedrørende erstatningsansvarslovens § 16 har været at fastsætte rentedatoen til en måned efter modtagelsen af fornøden dokumentation for et fremsat krav. Nævnet har således ikke generelt inddraget nævnets sagsbehandlingstider, herunder den tid, hvor sagen har afventet at blive taget under behandling, i sin fastsættelse af rentedatoen.

Dommen har betydelige konsekvenser for fremtidige fastsættelser af forrentningstidspunkter på offererstatningsområdet, sagsbehandlingen i Erstatningsnævnet og udgifter for skadevolder mv.

Dommen vil som følge af kravet om en konkret skønsmæssig vurdering af forrentningstidspunktet medføre mindre forudsigelighed og gennemsigtighed for skadelidte og indebære et øget behov for anvendelse af professionel bistand for borgerne.

Endvidere indebærer dommen, at det fremover bliver kompliceret at fastsætte forrentningstidspunkterne for de enkelte poster i en erstatningssag,

UDKAST

fordi der ved fastsættelsen af tidspunkterne – ud over den tid, ansøger har været om at indsende nødvendige oplysninger – også vil skulle tages højde for nævnets sagsbehandlingstid. Det vil sige, at nævnet ved den endelige fastsættelse af rentedatoen skal inddrage det antal dage, der går ud over én måned, for hver gang der har været fremsat et nyt krav. Dette vil få ressourcemæssige konsekvenser, og vil dermed kunne føre til forlængede sagsbehandlingstider. Herudover indebærer dommen øgede udgifter til renter, idet erstatninger og godtgørelser vil skulle forrentes tidligere end hidtil.

Det vil efter Justitsministeriets opfattelse være hensigtsmæssigt, at erstatnings- og godtgørelsesbeløb, der tilkendes af Erstatningsnævnet, fremover forrentes fra et objektivt, entydigt tidspunkt, der ikke giver anledning til tvivl, nemlig 14 dage efter afgørelsen. Det er hensigten, at dette skal føre til større forudsigelighed og gennemsigtighed for skadelidte samt forenkle sagsbehandlingen i Erstatningsnævnet, hvilket understøtter en hurtigere sagsbehandlingstid i nævnet.

Idet et ændret forrentningstidspunkt vil føre til senere forrentning og dermed færre renter til skadelidte, vil det samtidigt være hensigtsmæssigt at opveje dette ved, at de tilkendte beløb opreguleres til det beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet frem for det tidligere forfaldstidspunkt.

Justitsministeriet finder, at der for tort- og krænkelsesgodtgørelse samt godtgørelse til efterladte gør sig særlige forhold gældende. I tilfælde, hvor Erstatningsnævnet tager stilling til tort- og krænkelsesgodtgørelse samt godtgørelse til efterladte, anvendes niveauerne, der følger af henholdsvis bemærkningerne til erstatningsansvarsloven samt retspraksis. Idet der er tale om skønsmæssigt fastsatte beløb, der udvikler sig gennem praksis, finder Justitsministeriet ikke, at der bør foreslås en opregulering af disse krav. Da kravene således ikke foreslås værdisikret, bør kravene heller ikke omfattes af den foreslåede særregel om forrentning, men fortsat forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Justitsministeriet finder endvidere, at der for fremtidige helbredelsesudgifter gør sig særlige forhold gældende, da erstatning for sådanne krav tilkendes for en fremtidig periode. Der vurderes derfor ikke at være det samme behov for værdisikring af denne type krav, ligesom skadelidte heller ikke bør tilkendes renter af et fremtidigt krav.

UDKAST

Det er Justitsministeriets opfattelse, at egentlige retskrav i medfør af offererstatningslovens § 11 a bør undtages fra de foreslåede særregler om regulering og forrentning. I sådanne tilfælde har dommen bindende virkning for Erstatningsnævnet, og det er således som det klare udgangspunkt ikke muligt for nævnet at tage stilling til hverken kravets størrelse eller forrentningen heraf.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås med § 6 c, stk. 1, at erstatninger og godtgørelser, der tilkendes efter offererstatningslovens kapitel 1-3, og som udbetales senere end 14 dage efter afgørelsestidspunktet, forrentes fra udløbet af 14-dages fristen med en årlig rente svarende til den i rentelovens § 5.

Forslaget vil betyde, at der vil påløbe renter fra 14 dage efter, at der er truffet afgørelse om tilkendelse af erstatning eller godtgørelse, hvis erstatningen eller godtgørelsen ikke er udbetalt inden denne frist. Forslaget vil således medføre en ændring af forrentningstidspunktet fra forfaldstidspunktet til afgørelsestidspunktet.

Fristen på 14 dage er sat ud fra et hensyn til at sikre, at skadelidte ikke skal vente unødigt længe på at få sin erstatning eller godtgørelse udbetalt, uden der begynder at påløbe renter. Samtidig skabes der et incitament for Civilstyrelsen, som forestår udbetalinger på grundlag af Erstatningsnævnets afgørelser, til at udbetale erstatninger og godtgørelser hurtigt, da der ellers vil begynde at påløbe renter. Det vurderes i den forbindelse, at en frist på 14 dage udgør en rimelig tid for Civilstyrelsen til at udbetale erstatning og/eller godtgørelse. Fristen på 14 dage svarer endvidere til den almindelige frist for fuldbyrdelse af domme efter retsplejelovens regler herom.

I overensstemmelse med de almindelige obligationsretlige regler om fordringshavermora, forrentes der ikke i tilfælde, hvor Civilstyrelsen grundet ansøgers forhold ikke kan udbetale den tilkendte erstatning inden for fristen på 14 dage. Det kan f.eks. være tilfælde, hvor udbetaling ikke kan ske, fordi der afventes oplysninger om kontonummer fra ansøger, hvis denne ikke har eller ikke ønsker udbetaling til sin NemKonto. Det kan eksempelvis også være tilfælde, hvor der skal oprettes en forvaltningskonto, for at der kan ske udbetaling af godtgørelse til en mindreårig.

UDKAST

Renten foreslås fastsat til renten efter rentelovens § 5, der udgør den officielle udlånsrente, som Nationalbanken fastsætter henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli hvert år, med et tillæg på 8 pct. Det svarer til forrentningen efter gældende ret.

For at opveje det foreslåede senere forrentningstidspunkt af erstatnings- og godtgørelsesbeløbene foreslås samtidigt, at erstatnings- og godtgørelsesbeløbene for både person- og tingsskade fremover reguleres helt frem til afgørelsestidspunktet

Det foreslås med § 6 b, stk. 1, at erstatnings- og godtgørelsesbeløb for svie og smerte, varigt mén, maksimumsgrensen for årsløn ved beregning af erhvervsevnetab, erstatning for erhvervsevnetab for personer, som ved skadens indtræden ikke er fyldt 15 år, minimumserstatning for tab af forsøger til ægtefælle eller samlever og overgangsbeløbet til efterlevende ægtefælle eller samlever fastsættes på grundlag af de beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet. Beløbene reguleres fortsat efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1.

Det vil betyde, at de førnævnte erstatnings- og godtgørelsesbeløb fortsat vil skulle reguleres årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, ligesom de herefter fremkomne beløb vil skulle afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb, for det i erstatningsansvarslovens § 3, 1. pkt., nævnte beløb dog til nærmeste med 5 delelige kronebeløb. Som noget nyt vil erstatninger og godtgørelser fremover skulle fastsættes på baggrund af beløbene på afgørelsestidspunktet frem for forfaldstidspunktet

Med § 6 b, stk. 2, foreslås det, at årslønnen, der er grundlag for beregning af erhvervsevnetab, og erstatning for tab af forsøger til efterlevende børn, reguleres efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, i perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet. Det vil betyde, at de nævnte beløb fortsat vil skulle reguleres årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent, ligesom de herefter fremkomne beløb vil skulle afrundes til nærmeste med 500 delelige kronebeløb. Som noget nyt vil den periode, hvor reguleringen skal foretages, være i perioden mellem skadens indtræden og til afgørelsestidspunktet fremfor i perioden mellem skadens indtræden og forfaldstidspunktet.

UDKAST

Derudover foreslås det med § 6 b, stk. 3, at en række øvrige godtgørelses- og erstatningsbeløb, der udmåles efter lov om erstatningsansvar, reguleres efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb på afgørelsestidspunktet. Det drejer sig om erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab, tabt arbejdsfortjeneste og erstatning for rimelige begravelsesudgifter. Det vil ligeledes gælde erstatning for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendele efter offererstatningslovens § 1, stk. 2, samt for tingsskade efter offererstatningslovens § 3.

Det vil betyde, at ovenstående godtgørelser og erstatninger, der tilkendes efter reglerne i kapitel 1-3 i offererstatningsloven, fremover vil skulle reguleres efter reglerne i erstatningsansvarsloven § 15, stk. 1, 1. pkt. En sådan regulering foretages ikke efter gældende ret. Det vil betyde, at de faktiske godtgørelses- og erstatningsbeløb, der tilkendes, vil skulle reguleres årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Bestemmelsen vil også betyde, at ovenstående godtgørelser og erstatninger fremover vil skulle fastsættes efter regulering i henhold til erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., frem til afgørelsestidspunktet.

Fælles for den foreslåede regulering af erstatnings- og godtgørelsesbeløb gælder, at den foreslåede nye ordning med afgørelsestidspunktet frem for forfaldstidspunktet som relevant kriterium for beregning af godtgørelser og erstatninger vil sikre, at skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse værdisikres og ikke forringes, mens sagen behandles.

Det foreslås med § 6 c, stk. 2, at krav på tort- og krænkelsesgodtgørelse og godtgørelse til efterladte, der tilkendes af Erstatningsnævnet, fortsat skal forrentes efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 16. Grundet de særlige forhold, der gør sig gældende for denne type krav, foreslås der ikke en værdisikring af disse krav, og det vurderes derfor, at de fortsat bør forrentes efter erstatningsansvarslovens § 16.

Det foreslås med § 6 b, stk. 4 og § 6 c, stk. 3, at egentlige retskrav efter offererstatningslovens § 11 a undtages fra de foreslåede regler om henholdsvis regulering og forrentning, idet domstolene i disse tilfælde, har taget stilling til kravets størrelse samt forrentningen heraf.

Det skal understreges, at forslaget alene vil gælde erstatnings- og godtgørelsesbeløb, som tilkendes efter offererstatningsloven, og at forslaget således ikke vil få betydning for erstatninger og godtgørelser på andre retsområder.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at reducere statens renteudgifter, samtidig med, at udgifterne til godtgørelser og erstatninger forventes at stige. Det er dog vurderingen, at forslaget samlet set vil medføre en reduktion i de samlede udgifter, idet den højere erstatning/godtgørelse i de fleste tilfælde ikke vil opveje de færre renter.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes at have positive administrative konsekvenser for borgerne, der ansøger om erstatning ved Erstatningsnævnet i form af kortere sagsbehandlingstider og mere gennemskuelige afgørelser og forrentningstidspunkter.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 1. marts 2022 til den 29. marts 2022 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Aalborg Universitet (Juridisk Institut), Aarhus Retshjælp, Aarhus Universitet (Juridisk Institut), Advokatsamfundet, Akademikerne, Amnesty International Danmark, Børnenes Kontor, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Center for

UDKAST

Seksuelle Overgreb, Center for Voldtægtsofre (Rigshospitalet), Center for Voldtægtsofre (Aarhus Universitetshospital), Copenhagen Business School (Juridisk Institut), Danner, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Kvinde-samfund, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske Regi-
oner, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Den Sociale Retshjælps
Fond, Det Kriminalpræventive Råd, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Di-
gitaliseringsstyrelsen, Digitalt Ansvar, Dommerfuldmægtigforeningen,
Domstolsstyrelsen, Erstatningsnævnet, Foreningen af Offentlige Anklagere,
Forsikring & Pension, Grønlands Selvstyre via Rigsombudsmanden i Grøn-
land, HK-Landsklubben Danmarks Domstole, HK Politiet og Anklagemyn-
digheden, Hjælp Voldsofre, Institut for Menneskerettigheder, Joan-Sø-
strene, Justitia, Kommunernes Landsforening (KL), Kvinderådet, Køben-
havns Retshjælp, Københavns Universitet (Det Juridiske Fakultet), Lands-
foreningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen Krim, Landsforeningen
for Voldsramte Kvinder, Landsforeningen SIND, Landsorganisationen af
Kvindekrisecentre (LOKK), Landsorganisationen mod seksuelle overgreb,
Offerrådgivningen i Danmark, Patienterstatningen, Politiforbundet, Red
Barnet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, So-
cialpædagogernes Landsforbund, Syddansk Universitet (Juridisk Institut).

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Den foreslåede ændring af forrent- ningstidspunkt forventes at kunne medføre færre udgifter for staten til udbetaling af renter.	Ingen
Implemen- teringskonsekven- ser for stat, kom- muner og regio- ner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

UDKAST

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, an- før »Ingen«)
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Det foreslåede forrentningstidspunkt forventes at føre til hurtigere sagsbehandling samt mere gennemskuelige afgørelser.	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Ved afgørelser om erstatning efter offererstatningsloven finder dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsettelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende anvendelse, jf. offererstatningslovens § 6 a.

UDKAST

Det betyder, at selve udmålingen af erstatninger og godtgørelser, der tilkendes efter offererstatningsloven, som hovedregel sker efter reglerne i erstatningsansvarsloven på samme måde som udmåling af erstatninger og godtgørelser efter almindelige erstatningsretlige regler. Det betyder også, at reglerne i erstatningsansvarsloven om bl.a. regulering af erstatnings- og godtgørelsesbeløb og regler om betaling og forrentning finder anvendelse for erstatninger og godtgørelser efter offererstatningsloven.

Der ydes således erstatning for helbredelsesudgifter og andet tab, tabt arbejdsfortjeneste, godtgørelse for svie og smerte og varigt mén, erstatning for erhvervsevnetab samt godtgørelse for tort. Hvis skadelidte afgår ved døden som følge af skaden, kan der tilkendes erstatning for tab af forsørger, godtgørelse til efterladte samt begravelsesudgifter eller et overgangsbeløb.

Det foreslås, at der i § 6 a i offererstatningslovens efter »tilsvarende anvendelse« indsættes »jf. dog §§ 6 b og 6 c«. Den foreslåede ændring er en konsekvens af de foreslåede §§ 6 b og 6 c i offererstatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 2. Ændringen sikrer, at det tydeliggøres, at reglerne i de foreslåede §§ 6 b og 6 c afviger fra hovedreglen i § 6 a om, at erstatning og godtgørelse fastsættes efter reglerne i erstatningsansvarsloven.

Til nr. 2

Det foreslås, at der i offererstatningsloven indsættes to nye bestemmelser, som vil medføre en fravigelse af reglerne i § 15, stk. 3, og § 16, i erstatningsansvarsloven for erstatninger og godtgørelser, der tilkendes efter reglerne i kapitel 1-3 i offererstatningsloven. De foreslåede bestemmelser vil have betydning for beregningen af erstatninger og godtgørelser i offererstatningssager og for forrentningstidspunktet af disse.

Det foreslås med § 6 b, stk. 1, at erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 8, § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 14 a i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i kapitel 1-3 i offererstatningsloven, fastsættes på grundlag af de beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse vil have betydning for godtgørelse for svie og smerte, godtgørelse for varigt mén, maksimumsgrænsen for årsløn ved beregning af erstatning for erhvervsevnetab, erstatning for erhvervsevnetab for

UDKAST

personer, som ved skadens indtræden ikke er fyldt 15 år, minimumserstatning for tab af forsøger til ægtefælle eller samlever og overgangsbeløbet til efterlevende ægtefælle eller samlever.

Det foreslåede § 6 b, stk. 1, vil betyde, at ovenstående godtgørelser og erstatninger fremover vil skulle fastsættes på grundlag af de beløb, der efter reguleringen efter erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, er gældende på afgørelsestidspunktet. Det vil således samtidigt betyde, at disse erstatninger og godtgørelser ikke længere vil skulle fastsættes på grundlag af det beløb, der var gældende på det tidspunkt, hvor godtgørelsen og erstatningen kunne kræves betalt efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1 (forfaldstidspunktet), som er 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger, der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse.

Den foreslåede nye ordning med afgørelsestidspunktet frem for forfaldstidspunktet som relevant kriterium for beregning af godtgørelser og erstatninger, som tilkendes på offererstatningsområdet, vil sikre, at skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse værdisikres og ikke forringes, mens sagen behandles.

Ændringen til afgørelsestidspunktet vil eksempelvis betyde, at hvis Erstatningsnævnet i 2022 tilkender en godtgørelse for varigt mén, jf. § 4 i lov om erstatningsansvar, da vil godtgørelsen skulle fastsættes til det beløb, som godtgørelsen for varigt mén er reguleret til i 2022 efter § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar. Dette vil gælde uanset, hvornår skaden er sket, eller hvornår der er ansøgt om erstatning hos Erstatningsnævnet.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse alene vil have betydning for godtgørelser og erstatninger, der tilkendes efter reglerne i offererstatningsloven. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for fastsættelse af godtgørelser og erstatninger på andre retsområder.

Det foreslås med § 6 b, stk. 2, at årslønnen efter § 7 i lov om erstatningsansvar og erstatningen efter § 14 i lov om erstatningsansvar, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar i perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet i Erstatningsnævnet.

Den foreslåede bestemmelse, vil betyde, at den periode, hvor der skal ske regulering efter erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, fremover vil være perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet fremfor perioden mellem skadens indtræden og forfaldstidspunktet.

UDKAST

Forslaget vil sikre, at årslønnen efter § 7 i erstatningsansvarsloven og forsørgertabserstatningen til børn efter § 14 i erstatningsansvarsloven, som tilkendes på offererstatningsområdet, vil blive værdisikret, mens sagen behandles, på samme måde som godtgørelses- og erstatningsbeløb efter det foreslåede stk. 1.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse alene vil have betydning for godtgørelser og erstatninger, der tilkendes efter reglerne i offererstatningsloven. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for fastsættelse af godtgørelser og erstatninger på andre retsområder.

Med § 6 b, stk. 3, foreslås det, at erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter offererstatningslovens § 1, stk. 2, og § 3 samt §§ 1, 2 og 12 i erstatningsansvarsloven, der tilkendes efter reglerne i kapitel 1-3 i offererstatningsloven, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, 1. pkt., i erstatningsansvarsloven, og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb på afgørelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse vil have betydning for erstatning for skade på tøj og andre sædvanlige personlige ejendele og tingsskade efter offererstatningsloven samt for helbredelsesudgifter og andet tab, tabt arbejdsfortjeneste og rimelige begravelsesudgifter. Bestemmelsen vil betyde, at ovenstående erstatninger og godtgørelser, der tilkendes efter reglerne i kapitel 1-3 i offererstatningsloven, fremover vil skulle reguleres efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, 1. pkt. En sådan regulering foretages ikke efter gældende ret. For erstatning for tingsskade efter offererstatningslovens § 3, gælder der er maksimumbeløb på 50.000 kr., som efter gældende ret reguleres efter reglerne i § 15 i lov om erstatningsansvar, jf. offererstatningslovens § 9 a.

Det vil betyde, at de faktiske godtgørelses- og erstatningsbeløb, vil skulle reguleres årligt pr. 1. januar med 2,0 pct. tillagt tilpasningsprocenten for det pågældende finansår, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Bestemmelsen vil også betyde, at ovenstående godtgørelser og erstatninger fremover vil skulle fastsættes på grundlag af de beløb, der efter reguleringen efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 15, stk. 1, 1. pkt., er gældende på afgørelsestidspunktet.

Den foreslåede nye ordning med afgørelsestidspunktet frem for forfaldstidspunktet som relevant kriterium for beregning af godtgørelser og erstatninger, som tilkendes på offererstatningsområdet, vil sikre, at skadelidtes krav

UDKAST

på erstatning og godtgørelse værdisikres og ikke forringes, mens sagen behandles. Opreguleringen af erstatningen og/eller godtgørelsen vil således ske fra tidspunktet hvor tabet er lidt, eller hvor udgiften er afholdt, og frem til afgørelsestidspunktet.

Ændringen vil eksempelvis betyde, at erstatning for tabt arbejdsfortjeneste, hvor selve tabet er lidt i 2020, og afgørelse om tilkendelse af erstatning træffes i 2022, ville skulle reguleres årligt med reguleringsprocenterne for 2021 og 2022, hvor afgørelsen træffes. Det vil sige, at beløbet først opreguleres til 2021-niveauet og derefter til 2022-niveauet. Ændringen vil desuden betyde, at en erstatning til en medicinudgift afholdt i 2019, hvor der træffes afgørelse om erstatning herfor i 2022, på samme måde opreguleres til først 2020-niveau, herefter 2021-niveau og til sidst 2022-niveau, hvor afgørelsen træffes.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse alene vil have betydning for godtgørelser og erstatninger, der tilkendes efter reglerne i offererstatningsloven. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for fastsættelse af godtgørelser og erstatninger på andre retsområder.

Det foreslås med § 6 b, stk. 4, at reglerne i § 6, stk. 1-3, ikke skal omfatte krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastslå, at de foreslåede særegler om regulering ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolderen er afgjort ved dom, og retten efter en egentlig prøvelse af sagen har udmålt erstatning og/eller godtgørelse i forhold til skadevolderen.

Det foreslås med § 6 c, stk. 1, at hvis erstatning og godtgørelse udbetales senere end 14 dage efter afgørelsestidspunktet, forrentes beløbet fra udløbet af 14- dages fristen med en årlig rente svarende til den i rentelovens § 5. Den foreslåede bestemmelse vil medføre en fravigelse af renteberegnings-tidspunktet i erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1, 1. pkt.

Bestemmelsen vil betyde, at forrentningstidspunktet for erstatninger og godtgørelser, der tilkendes efter offererstatningsloven, ændres, så erstatnings- og godtgørelsesbeløb fremover vil skulle forrentes fra 14 dage efter, at der er truffet afgørelse om erstatning og/eller godtgørelse, fremfor 1 måned efter, at skadevolderen har været i stand til at indhente de oplysninger,

UDKAST

der er fornødne til bedømmelse af erstatningens størrelse efter erstatningsansvarslovens § 16, stk. 1, 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse vil betyde, at forrentningstidspunktet fremover vil skulle fastsættes ud fra et objektivt og entydigt afgørelsestidspunkt. Herved undgås det, at Erstatningsnævnet ved fastsættelsen af den endelige rentedato skal foretage en subjektiv og skønsmæssig vurdering af forrentningstidspunktet for hvert enkelt krav.

Forslaget vil i praksis betyde, at godtgørelses- og erstatningsbeløb vil blive forrentet senere end efter gældende ret. Det skyldes, at forrentningen efter gældende ret – og i lyset af dommen fra Højesteret – allerede vil kunne begynde, mens sagen er under behandling i Erstatningsnævnet.

Med den foreslåede bestemmelse vil der først påløbe renter 14 dage efter, at sagen er behandlet i Erstatningsnævnet, og der er truffet afgørelse om tilkendelse af godtgørelse og/eller erstatning.

Forslaget indebærer, at hvis Erstatningsnævnet udmåler en erstatning ved afgørelse af 1. september 2022, da vil der påløbe renter fra den 15. september 2022, hvis Civilstyrelsen ikke har udbetalt erstatningen og/eller godtgørelsen inden dette tidspunkt.

Renten forslås fastsat til renten efter rentelovens § 5, der udgør den officielle udlånsrente, som Nationalbanken fastsætter henholdsvis pr. den 1. januar og den 1. juli hvert år, med et tillæg på 8 pct.

Det skal understreges, at den foreslåede bestemmelse alene vil have betydning for godtgørelser og erstatninger, der tilkendes efter reglerne i offererstatningsloven. Bestemmelsen vil således ikke have betydning for forrentning af erstatninger og godtgørelser på andre retsområder.

Med § 6 c, stk. 2, foreslås det, at krav på tort- og krænkelsesgodtgørelse samt godtgørelse til efterladte, der tilkendes af Erstatningsnævnet, fortsat forrentes efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 16.

Bestemmelsen vil betyde, at disse poster undtages fra det foreslåede forrentningstidspunkt i § 6 c, stk. 1, og det vil således for disse poster fortsat være reglerne i erstatningsansvarslovens § 16, der gælder.

UDKAST

Med § 6 c, stk. 3, foreslås det, at reglerne i § 6 c, stk. 1 og 2, ikke skal gælde for krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a.

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at fastslå, at de foreslåede særregler om forrentning ikke finder anvendelse i tilfælde, hvor skadelidtes krav på erstatning og godtgørelse fra skadevolderen er afgjort ved dom, og retten efter en egentlig prøvelse af sagen har udmålt erstatning og/eller godtgørelse i forhold til skadevolderen. I disse tilfælde er Erstatningsnævnet således bundet af dommen.

Til § 2

Med lovforslagets § 2 foreslås det, at loven træder i kraft den 1. juli 2022.

Bestemmelsen vil i forhold til lovforslagets § 1 betyde, at de foreslåede regler vil træde i kraft og dermed finde anvendelse fra den 1. juli 2022.

Den foreslåede ikrafttrædelse den 1. juli 2022 vil for det første betyde, at enhver sag, hvori der ansøges om erstatning hos Erstatningsnævnet fra den 1. juli 2022, vil skulle behandles efter de foreslåede regler. Det vil gælde uanset tidspunktet for skadens indtræden.

Det vil også betyde, at sager, hvor der er indgivet ansøgning om erstatning og som er under behandling i Erstatningsnævnet, vil skulle behandles efter de nye regler. Det gælder ligeledes tilfælde, hvor der indgives nye krav i tidligere afsluttede sager.

Ikrafttrædelsen vil derimod ikke have betydning for sager, hvori Erstatningsnævnets allerede har truffet afgørelse. Det betyder, at der i sager, hvori Erstatningsnævnet har truffet afgørelse efter de gældende regler, men som indbringes for domstolene, vil skulle træffes afgørelse efter de regler, som gjaldt på tidspunktet for Erstatningsnævnets afgørelse. Det betyder også, at de afgørelser, som genoptages af Erstatningsnævnet, vil skulle behandles efter de regler, der gjaldt på tidspunktet for den oprindelige afgørelse.

Til § 3

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

UDKAST

Den foreslåede bestemmelse vedrører lovens territoriale gyldighed. Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland, men at loven ved kongelig anordning helt eller delvis kan sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Færøerne har pr. 1. marts 2010 overtaget lovgivningskompetencen på det strafferetlige område, som også omfatter offererstatningsloven. Lovforslaget skal derfor ikke gælde for Færøerne.

For Grønland gælder lov nr. 277 af 26. maj 1976 om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, som er sat i kraft for Grønland ved kgl. anordning nr. 472 af 25. september 1984 med senere ændringer. Det foreslås derfor, at lovforslaget ved kongelig anordning helt eller delvist skal kunne sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p style="text-align: center;">§ 1</p> <p>I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser jf. lovbekendtgørelse nr. 1209 af 18. november 2014, som ændret ved § 14 i lov nr. 285 af 29. marts 2017, § 4 i lov nr. 140 af 28. februar 2018 og § 1 i lov nr. 486 af 30. april 2019, foretages følgende ændringer</p>
<p>§ 6 a. Ved afgørelser om erstatning efter denne lov finder dansk rets almindelige regler om skadevolderens erstatningsansvar, herunder om nedsættelse eller bortfald af erstatning på grund af skadelidtes eller afdødes medvirken til skaden eller accept af risikoen for skade, tilsvarende anvendelse.</p>	<p>1. I § 6 a indsættes efter »tilsvarende anvendelse«: », jf. dog §§ 6 b og 6 c«.</p>
	<p>2. Efter § 6 a indsættes:</p> <p>»§ 6 b. Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 3, § 4, stk. 1, § 6, stk. 2, § 8, § 13, stk. 1, 2. pkt., og § 14 a i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3 fastsættes på grundlag af de beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Årslønnen efter § 7 i lov om erstatningsansvar og erstatningen efter § 14 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, i lov om erstatningsansvar i perioden mellem skadens indtræden og afgørelsestidspunktet.</p>

UDKAST

<i>Gældende formulering</i>	<i>Lovforslaget</i>
	<p><i>Stk. 3.</i> Erstatnings- og godtgørelsesbeløb efter § 1 stk. 2 og § 3 i lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser samt §§ 1, 2 og 12 i lov om erstatningsansvar, der tilkendes efter reglerne i denne lovs kapitel 1-3, reguleres efter reglerne i § 15, stk. 1, 1. pkt., i lov om erstatningsansvar og fastsættes på grundlag af de regulerede beløb, der er gældende på afgørelsestidspunktet.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Reglerne i stk. 1-3 omfatter ikke krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a.</p> <p>§ 6 c. Udbetales erstatning og godtgørelse senere end 14 dage efter afgørelsestidspunktet, forrentes beløbet fra udløbet af 14-dages fristen med en årlig rente svarende til den i rentelovens § 5</p> <p><i>Stk. 2.</i> Krav på tort- og krænkelsesgodtgørelse og godtgørelse til efterladte, der tilkendes af Erstatningsnævnet, forrentes dog efter reglerne i erstatningsansvarslovens § 16.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Reglerne i stk. 1 og 2 omfatter ikke krav mod skadevolder på erstatning og godtgørelse, som er afgjort ved dom, jf. § 11 a.«</p>